

3

Zadno

P r a t k o w a ň e

Na Řezelu Judica,

sa tim

do berškego pschestawjone

a schischczane,

ak jo wó nimškej Řezi

Wittenbergu

schischczane podla Charistusa.

1578

1578

1578

1578

1578

1578

1578

1578

19

S
gro
schi
Bo

Sachopenk.

Kschizowani, Kschej pschelejosch!
Sa mno furowi Gnim scherpisch,
A hi net wot Boga spuszczeni.
Twoje polne Gnadi Husta
Gronie me Ziwena slowa —
A neto wizim schi humerasch. —
Net stobu ku Konzoju zo,
Ta Hutschoba se net lamjo,
To jo ten Konz twojich Scherpenow.
To ja nesabuikom jedne,
Knezjo, ja schi wizim pscheze,
Kak ti wo smerschi hugledascho:

Text.

A Jesus zascho: Wono jo dopoknone! a poschili tu Glowu a da swojogo Ducha gorej. Joh. 19, 30.

Prótkgrono.

Gaž pohuschoni budu wot teje Semé, ga zu ja schiknich kšebé schegnusch. To slowo gronascho Jesus, abú stin pokasak, kakeje smerschi won buzo humresch. Joh. 12, 32. 33. Won negronascho togodla tudi wot swojogo Po-

huscheña do Kschaknosczi, ale wot swojogo Mo-
 huscheña na Kschizi. Gaž ja na Kschizu budu
 busch swiñoni a budu wišasch mjasí Měbjom a
 Semju, gaž ja šom tak wele lubowat, až budu
 moz huwolasch: Met jo dopokñone! Gaž te
 Scherpeña teje šmerschi šmeju Koñz, potom bu-
 du ja te Dusche tich Zrowékow kšebé schenusch,
 potom pojžo wotemño jedna Moz, kotaraž te Du-
 sche tich chudich Šreschnikow a Šreschnizow bužo
 šapschiměsch, a kotaraž mozna dosčž bužo, až te-
 ke bužo moz te nejšaseñsche Dusche šapschiměsch,
 žaržasch a hobswarnowasch. Gaž pohuschoni
 budu wot teje Semé, ga žu ja schitnich kšebé
 schegnusch. No to še staño, gaž nam Jesuš,
 ako ten Kschizowani, ša teju Pšchifasnu togo
 šwětego Duchy, pšched Boži horduju molowani,
 tak abú won bít mjasí namí kšchizowani. Po-
 tom žini won to, žož won jo groñit, won dajo
 Moz wot še huhysch; šteju šameju schegño won te
 Hutschobi tich Šreschnikow kšwojej Hutschobé, a
 gaž woni še jomu šWěženim napscheschimo nēsta-
 waju, ga šcheño won jich pomatem tak kšebé, až
 woni po Žapoiu šjogo Hutschobu tak horduju šwě-
 sane, až na nogu wot ñogo rosčzeione busch. To
 jo to pšchawe Botgledaňe, kotarež pšchi tom
 Pratkowanu togo Ewangelia jo: Jesuš Kristuš
 wó jogo martrownem a šmertnem Žalsche dej to-
 mu Šreschnitoju pšched Boži šlawjoni busch.

pšchi to
 Moz p
 a gaž
 Šresč
 schobu
 Šapom
 Moje
 Won ž
 ñogo g
 schima
 ma Š
 Kšchej
 šaje žo
 schenuš
 hišche
 mogu
 Žtunje
 ti šic
 tebe žo
 nusch,
 ga šche
 nusch
 Šnadu
 kšjogo
 mnu
 In, k
 ten š
 hišche

Pschi tom huišo Moz s Jesuša samogo, ta sama
 Moz pschewozijo to słowo wot togo Hujadnana,
 a gaž ta Moz hordujo gorejwšeta, ga hordujo ta
 Grěschnikoma Hutschoba steju Jesušoweju Hut-
 schobu swěšana. To jo teke to Wotglědane togo
 Sapowědana togo Evangelia neta wó tej Žtunze
 Moje Pschijaschete! Jesus Kristus jo tudi podla nas.
 Won jo, až mŭ dejmŭ neta wó Duchu tak na
 nogo glědasch, abŭ wířak won hischczi psched na-
 schuma Wozima, na Kschizi pschibiti, mjasí dwě-
 ma Stežinaroma, a abŭ běžata hischczi neta ta
 Kschejstich Kanow jogo Schěta. Wó tom Žtak-
 scye jo won te Hutschobi wot nas schiknich kšebé
 schenusch; fu kuždemu, kotaregož Hutschoba
 hischczi steju Jesušoweju Hutschobu neta swěšana,
 mogu ja škobodně grońisch: teke tebé jo wó tej
 Žtunze ten Humožnik kšebé schenusch. Daschi
 ti šti chtož zosch, daschi schi grońe kaž kšě, tež
 tebé jo ten Humožnik wó tej Žtunze kšebé sche-
 nusch, a gaž won schi kšwojej Hutschobé scheńo,
 ga scheńo won schi do togo nimerneho Žiweńa
 nutsch. Kschiknim, kotarež psches tu Jesušowu
 Gnadu južor sapschimete a psches jogo Moz južor
 kžogo Hutschobé scheńone šu, ale hutschobně se-
 mnu požedaju, abŭ hischczi wezej šnim swěšane bū-
 ly, křim mogu ja teke škobodně grońisch: To jo
 ten Humožnik; won jo wó tej Žtunze teke nas
 hischczi wezej se šwojeju Hutschobu swěšajsch.

Prótknashene.

Ta Grěschnikowa Hutschoba nama-
kajo se wó tej Stunze na Golgatha spo-
si teje Jesuhoweje Kschize, bluschi jogo
bledne flowa, hobmúblijo tu blednu
Martru jogo Dusche a jogo Scheta na
tej kschawej rěsnej Lawé, a wizi jogo
nabletku teje smerschi humresch.

Raka sbožna Pastwa sa tu Hutschobu togo chu-
wego Grěschnika, kotariž nozo sgubjoni hysch, ate
zo sbožni busch, a kotariž tudi bogasche scho na-
makajo zo k tomu tróbně jo! Masch Kněs Jesuś
Kristuś wířascho něto tam na Kschizi, won wířa-
scho psched schiknim šwětom tam, ako jedno Klěsche,
ako jedno Klěsche sa nas, ako jaden wot Božego gor-
niwego Gniwa Schischyczani a ako jaden, kenz
wó tej nejwětschej Martre mrejascho. Jogo Glě-
dańe běscho južor to Glědańe jadnogo Humeraju-
zego. Tak swinu won šwojej Wozi, šwojej hu-
merajuzej Wozi, a giědascho na tich, kenz prótk-
ńogo stojachu. Wono běchu to jogo Winiki,
kotarež se na nejgorsche na nom hopykasachu, ko-
tarež jogo Duschu martrowachu a nužachu tak
wele, ako woni se jano možachu humúblisch; koto-
rež s Wjakeslim wizechu jogo Kschej běžasch, jo
woni možachu jo lebda dožakasch, až won togo

Ducha gorej da. Wotare se mušlachu, aź wo-
 no mogto pscheto busch, aź ten, kenž tak wele ži-
 wow bůt žinił, hischczi mogt se Kschize dołoj stu-
 pišch a se pschi žiwenušdžaržasch. Togodla po-
 jedachu woni sa tim Hofognuschim, žož won de-
 jascho humresch; togodla jim něbežascho jogo
 Kschej hischczi doscž malšno, togodla bužachu
 woni razi wijely, abů won hischczi jěšnej tego
 Ducha gorej dał. Alle won wosta žiwi tak dlu-
 ko ako won dejascho a kšescho žiwi busch. Tu
 Chilu pak scherpěšcho won tudi welike a něhugro-
 něze šromoschene. Na jogo šwětu Ducha tak
 ako na jogo šwěte Schěto žěšcho wono huschej
 Měri twarže. Won mušascho šromoscharške šlo-
 wa bžes Lizbi šlůšchasch. Jogo Winiki cžěšechu
 š Głowu nad nim, huplurachu psched nim, me-
 jachu snim šwoj šměch, šromoschachu jogo, a
 žinachu wó tom sawěscže tak wele, ako jano mo-
 žachu žinišch. Žož wot tego jo napíšane, to jo
 južor khulefaņu; ale ten nejmenschi Žet wot to-
 go jo napíšani. Won pak to schifno šlůšchascho,
 a běšcho wot teje šromoti, kotaraž na nom laža-
 scho, schen pschejžoni. Won zujascho, aź won
 wot šamich Winikow hobbani běšcho. Ale ta
 wošebnějšcha Mušl jogo Hutschobi běšcho a wo-
 sta ta: Ja zu jich pscheto schifnich lubo měsch a
 ku šebé schěnusoch. A to won se nemušlascho
 jano wot šwojich Winikow, kotariž won tudi

prótk se mejascho, ale won se to müßlascho wot
 schiknich Winikow, wot kotarichz won južor wě-
 žescho, až jich smejo až na ten Konz tich Dñow.
 Won wizescho neto wó Duchu prótk se schiknich,
 kenž budu Winiksiwo pscheschimo jomu zusch, a
 teke ako Winiki pscheschimo jomu žetash, a won
 se pschi tom müßlascho wot kuždego wot swojich
 Winikow wožebne tak: Ja zu schi lubowasch a
 schi ku šebé schénusch, ja zu schi smojeju Hutschobu
 swéšasch. Logodla wotwori wen swojej hu-
 merajuzej Gubé, chopi dobru Moz sawdasch,
 swínu swojej južor pokhumarkej Wozi kNebju a
 hušipa swoju Hutschobu nad swojimi Winikami
 psched swojim lubim Woschom. Won da jedno
 słowo se swojich Hust blúšchasch, kotaregož se
 šnaž nicht nenažejascho, kotaregož šnaž se teke
 jogo Moterka a Johaneš, kotarejž sposi teje
 Kschize stojaschrej, jo kotaregož se teke žedne
 wot jogo Pschijaschelow nenažejachu: Won da
 to welike a mozne słowo togo Hujadnaña se swo-
 jich šwétich Hust wot se blúšchasch: Woschz wodaj
 jim, pscheto woni newéze, zo woni žine! Smož-
 nim Głošom, s Głošom, kotariž psches tu Moz
 jogo Luboszi ku Grěšnikam mozni hordowa,
 huwoła won: Och! Woschz, wodaj jim, wo-
 daj jim schikno, woni newéze, zo woni žine! Tak
 pschošascho ta kschafna Hutschoba na tej ksch-
 wej režnej žawé ja swoje Winiki. Och grěšna

Hutschoba! zui zem tudi pschawé; zui zem, joli
 možno, wówschoscz tu Moz teje Jesuſoweje Lu-
 bosczi ku Grěschnikam: Won sagrañascho ſwo-
 jich Wińikow podla ſwojogo Woschza, won ne-
 kſchěſcho, aź wońi dejach busch žerofowane, won
 kſchěſcho, aź wońi dejachu busch hobgnazone, won
 pschoſascho ſa nich wó Wodawane. Al do tich
 ſwětich Kńigłow togo žimeńa bu wono net ſawí-
 ſane, aź Jesuſ na Kſchizi wó Kſchwi wíſajzi ſa
 ſwojich Wińikow běſcho pschoſit, a aź togodla
 ſchiknim jogo Wińikam dejascho aź do Nimerňof-
 czi ſcho busch wodane! Och Grěſchna Hutschoba!
 zui pschawé, aź to wot Jesuſa na Kſchizi hu-
 pscheſone Wodawane tebé kHužitkoju jo pschis-
 zo, a pscheze hiſchczi buzo kHužitkoju pschysch.
 Pſcheto zo ga mü ſchikne wot Narodu ſmü? Je-
 ſuſowe Wińiki; a zo ga mü zujomü, tak dlujko
 ako mü wó uaschom ſchělnem Zužtanze ſmü, wó
 naſchich Hutschobach? Wińikſtwo pscheſchimo
 Jesuſu. Frelich newěmü mü, zož mü žinimü,
 tu Chilu aź ako Wińiki pscheſchimo jomu a psche-
 schimo Bogu, naſchomu nejlepſchemu Pſchija-
 ſchelu, wó naſchich Hutschobach müſlone ſmü;
 wono jo tam Nerosim, želi Nerosim, a možoli něcht
 žedne pschawé florne huglědasch, aź ſa tim Kńě-
 ſowim ſłowom wó tej žłowěznej Hutschobé wot
 Narodu how Nerosim būdli, ga možo won jo
 pschi tom a ten Zaß, gaž to Wińikſtwo pscheſchi-

wo Jesuku zijo. Ale tak srasone miu smu; a gabu nam to Boze Wodawaŋe, kotarež nam Jesus plakuzi jo hupschobit kLepfchemu nepfchischto, ga buly mu sjubjone a mu se muřaly wo naschej Zatoŋeji pfchepanusch, gaž mu dla Zuscha togo Wiŋiřtwa pfcheschimo Jesuzu wo Starosczach smu. Zogo słowo: Wosch! wodaj jim, wo ni neweje, zo wo ni zine; to same sbožne słowo stoj sa nas wo Kniętach togo žiwena, a nebujo wo nich hulashowane, ne, wono wostano tak dluzko tam napisan, ako hischezi jaden Gřeschnik na swesche bujo, kotaremuž dla togo Wiŋiřtwa jogo Hutschobi Wodawaŋe bujo tröbne. To same słowo bujo hischezi sa togo nejšleŋschego wot takich Gřeschnikow hužitne busch a wo polnej Měre pfaschsch. Jesus namaka teke godni Zař kromu, až mořascho to net natožisch a swojim Wiŋikam to Wodawaŋe sobu želisch. Won wiřak mjasi dwěma Wiŋikoma; pfcheto tež tej Sleziŋara, kotarež snim fchizowanej buschtej, bulej jogo Wiŋika. Wonej se hopokasatej po wiŋikojsku pfcheschimo jomu, wonej bro-moschitej jogo. Zaden pak wot neju, kotariž k jogo Pschawizi wiřascho, pfchischel kRosimoju. Zomu bu jogo žatořni a togo Satamaŋstwa dostojni Zuřtand srasom pokasani pfches togo swetego Ducha. Podla bu jomu teke ta Jesuřowa Parřhona rostschapřona, ten pschi nom wiřajzi

Jezus bu jomu wó jogo Hutschobé s jawjoni ako
 jogo Humožnik, ako jogo Hujadnar, ako jogo
 Kněs, kotariž jogo mogt hobgnazisch, gabúfschét.
 Togodla fe hobroschi ten chudi Grěschnik, tak de-
 ze ako won fe ako jaden na Kschizi wíßajzi mo-
 žascho t Jezusu hobroschisch, stěschneju a shob-
 schežtaneju Hutschobu, k tomu smilnemu Kněsoju,
 kotariž južor na jogožebreńe žakascho, a wen vřcho-
 žascho wó Gnadu; Kněžo, žascho wen, spomí-
 naj na mńo, gaž ti do twojogo Kralejstwa pschi-
 žosch. To běšcho jadro słowo sa tu Jezusowu
 Hutschobu, to pschežescho jogo řschasnu ř Lubos-
 cju řtim Grěschnikam napolńonu Hutschobu!
 Och! něbužascho Jezus na Kschizu pschibíri búk,
 řawěscze won bužascho togo chudego Grěschnika
 búk hoboymet; rowno tak, ako ten Man řwojogo
 řina, kotariž běšcho řgubjoni búk, bužascho wonjogo
 na řwoju Hutschobu búk řchisčezak! Tudi ně-
 tróbascho fe Jezus dlujko tu Wěz pschemúřlisch:
 Lěbda běšcho ten Schachar to řledne słowo hu-
 gronit, ga běšcho to Wotgrono togo smilnego
 Kněsa, togo Pschijaschela tich Grěschnikow, ře-
 fe južor tam: řawěscze! řawěrne! ja žeju ře-
 bé: řinřa bužosch ti řemnu wó Paradisu busch!
 řawěscze wono fe bužo řřasch, žož ti ři pschofit
 a řiz jano to, ale řisčezí wele wězej! Řiz jano
 řu ja na řebé řpomíńasch, gaž ja do mojoj o řra-

lejštu pschidu, ne, iuzor tuder, iuzor neto wo
 tom Hofognuschu spominam ja na tebe s Gnadu;
 Smilene se gibjo nad tobu wo mojej Hutschobe
 a Gnada se dej wo twojej Hutschobe bogasche
 namakasch; ti Greschnik, ti nedesich humresch,
 ale živi busch. Samescze, sawerne ja zeju te-
 be: Žinža hischezi deisch ti semnu wo Paradisu
 busch! Kake Wiašele sa tu Hutschobu togo
 Woschza, ako won jadnogo Greschnika hobgna-
 žonego wizet, tu Chilu až jogo jaden porožoni
 šin hischezi na Kschizi Kschawit! — Kake Wia-
 šele sa jogo woschzojstu Hutschobu, až jogo hu-
 merajuzi šin, hischezi perwej nežli won togo Du-
 cha gorej da, to Hochlozene mejascho, až won
 jadnogo Greschnika, sa kotaregož won wo Wo-
 dawane tich Grechow bescho pschošit, teke mo-
 žascho hobgnazisch, a až won možascho jadnomu
 schelne humerajuzemu Greschnikoju, mesto teje
 nimerneje šmerschi, to nimerne žiwene šobu ze-
 lisch! Kake Požiwane to nenaporascho podla
 schitnich Božich Janzelow, až jaden Greschnik,
 kotaregož woni ako jadnogogo Steziňara bechu
 wizely Kschizowasch, na tom Mescze wot Jesuša
 bu hobgnazoni, mimo až to nejrinsche wot nogo
 bu požedane. Ako won niz prót se niewizescho,
 ako tu šmersch, ga dujascho jaden Dich togo Kně-
 sa, a dujascho žiwene do nogo; ten dosta jadro-
 go nowego Ducha wot Jesuša, a wono bescho

taf, ab
 scho,
 dom
 busch,
 Dusch
 šmersch
 wej ste
 neje š
 do žin
 wot for
 blisch,
 So što
 jujasch
 jomu,
 Wěj
 Kake
 Dusch
 podla
 šgubie
 Daj!
 schta.
 wob
 im n
 fa po
 dokt
 kotar
 žlon
 nifon

tof, abú won wot Jesuša, ako won na Kschizi wíša-
 scho, neto sapschawdu jedna žiwa Duscha hor-
 dowat. Kak je jomu pschi tom mušato tMüßli
 busch, a kake Pschemeñeñe jo mušato wó jogo
 Duschi prótk hysch! Won žěscho pschawé steje
 šmeršchi do Žiweña. Jadno Hofognusche pér-
 wej stojascho won pschi šamej Mroze teje nimer-
 neje šmeršchi, a to druge Hofognusche bu won
 do Žiweña pschěšajžoni; do jadnogo Žiweña,
 wot kotaregož won še pérwej namožascho niz mü-
 šliisch, až take bužo zusch; do nimerneho Žiweña!
 Zo šłowo Jesuša pschějže jogo Hutschobu, won
 zujascho jo ako Božu Wěrnoscž, won wěrascho
 jomu, wono běscho podla nogo jedna huziñona
 Wěz: Žinša hyschězi bužo moja Duscha šbožna.
 Kake nebjaske Wjašele ñejo neto tu humerajuzu
 Duschu togo Grěschñika napolñita! Kak ñejo še
 podla nogo schifna Bojasiñ pschěd teju šmeršchu
 šgubita! Kak won še ñejo žěsto rasi müšlit:
 Och! gabú jano moja Duscha južor neto huj-
 schta. Och! gabú wona jano južor neto šwojo
 Hobudleñe šměta spuschězisch! a škakim Wjašez-
 lim ñejo ta Duscha togo hobgnažonego Grěschñi-
 ka potom schta, tam sož wona hysch šmejascho,
 dokulaž Jesus jej to běscho pschěwdat — Jesuš,
 kotariž tu Mrož mejascho schifne Grěchi wodasch a
 žłowěfom hobgnažisch, gaž kšescho! Och Grěsch-
 ñikowa Hutschoba! zuj tudi šašej pschawé tu Je-

sußowu Hutschobu, tu Hutschobu, kotaraž žedne
 doscž namožo hopišana hordowasch; zui jogo Lu-
 boscž ku Grěschnikam a kak welgim won jo chilo-
 ni kwodawaņu; zui jogo goruže Požedane, až
 zo Grěschnikow hobgnazisch, trožtowasch a jim
 te Dsi hotresch. Och! mußlascho še Jesuž tu-
 di: Tak zu ja želasch sew schiknimi, kotarež še
 ku mno hobrosche — teke skimí, kotarež wo šled-
 nej Žtnnje ku mno budu sdichowasch a fšikasch,
 a dejato teke wo šlednem Hofognuschu jich Žiweņa,
 dejato teke psched jich šlednem Dichanim busch —
 teke tam zu ja jich hischezi kšebé schenusch, kaž
 ja togo Steziňara šom kšebé schenuk. Ja zu
 jadno Múto mojich Boloscžow šnich hugotowasch,
 jich hobgnazisch, jich stich Hust teje šmerschi hu-
 ternusch, a pschi tom noč ja še wot nikogo niž
 dasch hukasasch, to noč ja še wot nikogo
 dasch hoborasch — a gabu teke ten šli Winik
 hischezi jadno Hofognusche perwej še büt mußlit:
 ten mě wěscže nehujžo, togo hobchowam ja wěsc-
 cže; ga dej won nepschawé měsch, ja zu jogo
 glich šjogo Hust huternusch, a won nedej tomu
 šměsch hoborasch! Kak mtogi hobgnazoni Grěsch-
 nik muši kšwalbé Jesum Kristuža posnasch:
 Tak šom teke ja hobgnazoni hordowak. Row-
 nož ja ša tim wónkownim taki Steziňar neběch,
 ako ten Schachar, ga běch ja pscheto taki wo
 Grunsche mojeje Hutschobi wo Božuma Božima.

A ako ja južor na Mroze teje šmeršchi stojach a
 niz prótk se newizech, ako šmeršch a Satamañ-
 stwo, ga dostach ja to žiwene, ga stojascho Je-
 suš tam a hobgnazi mě, ga wóse mě ten Humož-
 nik ako jadnogo južor Humarkego na swojo Ra-
 mé, ga dujascho jaden Dich wot nogo do mño,
 ga žescho moja Duscha se šmeršchi do žiwena!
 A kak wele jich nebužo wó tej Nimernosczi psched
 tim Tronom togo Jaghescha hšchczi mušasch ho-
 posnanisch: tak šmü mü teke hordowaly hob-
 gnažone, rowno tak ako ten Schachar, rowno tak
 ako tomu Steziñareju jo se nam Smilnoscž do-
 stala. Wó tej žtunže, ako mü se müšlachmü,
 až žedna Kada sa nas wezej nebüta, až mü neto
 mimo Gnadi müšaly sgubjone hšsch, hordowach-
 mü mü hobgnažone. Neto ako ta Jesušowa
 Hutschoba to Wjakele bšcho mēta, spominascho
 won na swoj Dom, won spominascho na swoju
 lubu Moterku, sposi kotarejež Hutschobi won bš-
 scho lažak, won spominascho na swojogo lubsche-
 go Huknika Johaneša a na swojich sbütnich
 Pšchijaschelow, kotarež pschi nom nebēchu. Se
 pšchijaschelskeju Hutschobu spominascho won na
 nich a starascho se wó nich. swoju Moterku
 kšchescho won sažarbowasch, swoju Moterku na-
 možascho won nesazarbowanu šlesi wostawisch.
 Won zujascho jeje moterzinu Bol a zož wona sposi
 teje Kšchize hustojascho a kaki Mjaz tam pschis-

jeje Duschu žescho — tu jeje moterznu Bol, kotariž wot nifogo namožo hugronona hordowasch, zujascho won sapschawdu, a rowno tať sapschawdu zujascho won teke swoju wožebnu žischezu Luboscž knej. Wot teje sameje schen pschejžoni hogledascho won že sa nekim, kotariž podla jogo Moterki jogo Město dejascho fastupisch; sa Johanešom. K swojej Moterze žascho won: Žeňka, lej, to jo twoj bñ; a k Johanešoju, lej to jo twoja Moterka, ti dešsch že neto wó nu hobstarasch, kaž ja že bužach wó nu hobstarak. A pschi tom hujze sjogo lubujuzeje Hutschobi jadna Moz, psches kotaruž ta Marijina Hutschoba a ta Johanešowa Hutschoba hischi wezej gromaze swěsanej buschtej; jadna Moz, psches kotaruž wó nima jadne Pschijaschelstwo bu naporane, kaž perwej heběscho būto. A Jesuš Kristus nespominascho wó tom Hofognuschu jano na Mariju a Johaneša sameju, ale na swoju žetu žiwu Gmejnju, naw schitne Wěreze na tom žetem swěsche; won kšescho měsch, až woni že schitne wó Duchu sposi jogo Kschize dejachu namakasch a Marija a Johaneš dejaschtej se swojim Pschijaschelstwom a Luboscžu wó tom jano k Hetsemploju služisch. Wono naporascho Jesuš sposi swojeje Kschize to, zož možo wěrne Pschijaschelstwo a pschawa Luboscž pomeñona hordowasch. Och. Grěschnikowa Hutschoba! Zuj wot togo wězej, ato že wot

togo se
že, le
řobu f
muřa
toj šne
žich šu
grom
muřii
go što
je šut
lubo m
a hum
možo k
Žaš jo
li bi
meraju
žtelow
žinišch
jeju G
no jo.
Hobstar
A nek
až wot
Wone
tim a
ne, ta
busch.

togo se słowami dajo hugronisch, a pschaschaj
 se, lez ti ktomu samemu Swětku teje Lubosczi
 sobu słušasch? Kak jo tej Moterze togo Kněsa
 mušato k Můšli busch, ako Jezus se Kschize do-
 koj sñeju grońascho! ako wona s jogo humeraju-
 zich Hust słowa słušascho, kotarež wošebne k nej
 grońone běchu a pschi kotarich ž wona se mušascho
 můšlišch: To su mojogo humerajuzego šina jo-
 go słowa, togo Golešcha, kotarež ja sposi moje-
 je Hutschobi šom nošila, a kotarež ja nehugroněze
 lubo mam. To Gole mojeje Hutschobi kschawí
 a humro něto. Chto možo to hugronisch, chto
 možo ktomu słowa namakasch, zož Marija ten
 zaš jo žuta! A kak jo tomu Johanesjoju k Můš-
 li būto, tomu lubowanemu Hukńikoju togo hu-
 merajuzego Kněsa! Chtož se to jo pschawé prótk-
 žtelowasch, ten muš jo štim Humožńikom měsch-
 žinisch ako jedna Hutschoba, kotaraž se se šwo-
 jeju Grěschńosczi k nomu žarži tak wele ako mo-
 žo jo. Něto běscho Jezus se wó šwoj Dom
 hobsstarak. Won běscho šwoj Dom hobschikowal.
 A něto žujascho won jadnu weliku žaznoscz, tak
 až won mušascho humotasch: Ja šom žazni!
 Wono namožascho hinazej busch, až ten Kněs, ja
 im ako jogo Schěto tak katowane, tak martrowa-
 ze, tak hobsčabńone běscho, won mušascho žazni
 busch. Tu Chilu pak něšchescho won sawěscze

B

stimi kłowam! jano hwoju schelnu Łaznoscz sias
 wisch, ale teke tu Łaznoscz hwojeje Dusche. Psche
 to lez rowno jogo schelna Łaznoscz welgim welika
 bėscho, ga bėscho pscheto ta Łaznoscz jogo Dusche
 sa teju Sbožnosczu tich Grěschnikow hischczi wele
 wětscha. Och! mǔšlascho won ſe tudi, gabú
 ja jich jano južor schifnich bǔt kšebé schegnut!
 Gabú jano te Hutschobi schifnich Grěschnikow a
 Grěschnikow južor smojeju Hutschobu swěsane bǔ-
 ly, mojo Hujadnañe južor hužiwaly, južor sbož-
 ne, južor wó Sichere bǔly! Wětscha ta Moz
 jogo Lubosczi ku Grěschnikam bėscho, wětscha a
 goruzejscha bėscho jogo Łaznosczzi sa tim, abú te
 Grěschniki humožone bǔly, kotarim kLubosczi won
 tudi wířajcho, a Gnadu a nimerne Strowé
 psches hwoju hegen Kschej sa nich swarbowa. Zo-
 godla wołascho ten kschawi Humožnik swelikim
 Głošom: Ja ſom Łazni! Och Grěschnikowa
 Hutschoba! ſi ti to ſłowo stich Huřt twojogo
 humerajuzego Humožnika pschawé ſlúschata? ſi
 ti ſlúschata, až tebé groňascho: Ja ſom Łazni!
 Ja ſom Łazni sa tóbu, sa twojeju Gluku, sa two-
 jeju dopołnoneju Sbožnosczu? No jogo Woschz
 jomu da sawěscze pschi tich ſłowach wó jogo Hut-
 schobé zuřch, až jomu wot teje Łaznosczzi dežato
 pomogane buřch, a až won sa to, až jogo Duscha
 bėscho želata, schifnogo dořcz dežascho měřch. A-
 bǔ to ſe pať pschawé a mimo Napscheshimo gro-

a wot Boku teje suromeje Božeje Pechawdosczji
 mogto stasch, ga mußachu hischczi te Bože Ztrofi
 a nogo pschysch tak welgim ako jano možno bē-
 ho. Abū won nasch pschawé dopotnioni Hu-
 himérschnif mogt hordowasch, ga mußascho won
 nejnesmilnejschu Ztrochu scherpesch, kotaraž psched
 dogom jano možno jo. Won mußascho wot Bo-
 a spuschezoni busch, gorej a twarzej namožo že-
 na Stworba ztrofowana busch, ako gaž wona
 uschezona hordujo wot swojogo Stworischela.
 en Złowék, ten padnioni Złowék, ten wot grěsch-
 ego Gadu wówschoscz pschejzoni Złowék, ten
 ogi Złowék hordujo, gaž wot Boga jo spuschezo-
 šebé šamemu wówschoscz pschiruzoni, pschepa-
 do še do swojeje Hutschobi, kotaraž jo wot grěsch-
 ego Gadu wówschoscz nezista, a do swojeje Wě-
 obnosczji, kotaraž jo hobschežkana a jogo nuži-
 o jo ten Huženž, kotariž nehumrejo, to jo ten
 ogen, kotariž nesgašno, a won nama teje Mo-
 a až možo naporasch, až to Rušane a Grisane
 go Huženža, to Paleńe togo Hogña jano ho
 ofognusche pschestańo, a až še stogo zaschne-
 o Zuztandu jano ho Hofognusche možo pomo-
 sch. A tak šebé šamemu pschiruzoni, do še ša-
 wogo wówschoscz pschepańoni, jo won podla to-
 nu Winikoju do Mozi dani — Satan možo
 šim žińisch, zož zo, a schifnu swoju helstu Stoscz

na nom hurojasč. Taki jo ten Złowék, gaž wot
 spuschežoni jo wot Boga, tam jo won wó tej Heli,
 to jo ten Hogeni wó tej Heli, grěschna Hutschoba.
 Zo Jesuſ wó tich Žtundach jo zuł, jož won wot
 Boga bėšcho spuschežont, to namožoš ti zusch,
 to nedej žeden Złowék, tak dlujko ako won how
 na Semí jo, zusch; pscheto won jo nebi mogł
 žedno Hofognusche huzaržusch. How na šwěsche
 nehordujo žeden Złowék tak wot Boga spuschežo-
 ni, teke niž ten nejwětschi Štošnił a nejgorschi
 Wiłnił Jesuſa; pscheto gabú to še tudi stalo,
 ga bi wot togo ta predna Folga būta jedna hels-
 ka Nemudrosč a take tšaschne Scharnowane,
 kotaremuž tudi niht nebú mogł pschiglėdasch
 Daniž jo hustojasch. Jesuſ pak, kenz nasch Sa-
 stupjar a přednił bėšcho hordowat, Jesuſ, na
 kotaregož Hutschobé a Wėdobnosčzi schikne na-
 sche Grěchi lažachu tak, abú won je šam būł
 schikne žinił, Jesuſ muſascho zusch, zo to zo
 groniſch: wot Boga spuschežoni busch. Pscheto
 won tšěšcho ras sPšawom a sew schikneju
 Wėrnosčzu mož groniſch: Ja šom schikne Bože
 Žrofi, schikne Žrofi, kotarež te Grěschniłi bi sa-
 šlužily, hustojat, a abú to psched tim Božim Tro-
 nom še ako jedna wěrna a wěsta Wėž namakato,
 ga muſachu teke te Žtundi sa nogo pschysch. Zo
 bėchu zaschne Žtundi, take Žtundi, kotarež hiſch-
 czi nebėchu būly, sa tim ako Bog tu Semju bė-

scho sałožil ; Žtundi polne Pscheješeña a Hu-
 lekaña sa tu zetu Naturu, jo teke sa te nebjaše
 Rišcharstwa. Boga wotšhegnu swoju Kufu
 wot Jesuša ; wot togo tam wíšajzeho a mreju-
 zeho Jesuša. Psched tim še huleka a hužekni ta
 Natura, to šluńzo bu schamne. Wono bėscho
 taka Schamnoscz, kotaraž jogo šmértnu Prozu
 wětschu hugotowa a jogo Duschi bėscho tak k Műš-
 li, abú wona wó Heli buka. Won zujascho, až
 bėscho wot Boga spuscheženi, a až bėscho tej
 Gorniwosczji togo Winika powdani. Wot togo,
 zož ta Jesušowa Duscha wó tich Žtundach jo
 šcherpeta, nestoj niz wězej napíšane, a wono ne-
 jo niz wězej mogło napíšane hordowasch ; psche-
 to chto bi mogł to hugronisch, jano nekak hugro-
 nisch, zo to jo grońone : wot Boga spuschežoni
 busch. Jesuš hopútascho, sgonascho a zujascho
 to šahopschawdu, to mú wémú a wěrimú ako
 jadnu Božu Wěrnoscz, ale hugronisch to nicht
 namožo. Tak wíšascho Jesuš czi Žtundi dhujko
 wó jadnej žarnej šlěpej šchmē, bjes schifnogo
 Trožta, wot swojogo Boga spuschežoni — a
 Golgatha še kurascho wot jogo Kschwē ! Czi Žtun-
 di dhujko pobu jogo Duscha wó Heli, a šcherpē-
 scho te Žtrofi teje Hele, kotarež še wó tom Žašu
 tak gromadu namakachu, až won po tich czi ch
 Žtundach možascho grońisch : Ja šom je schifne
 hustojak. O Scherpenē bjes Měri ! pschi tom

jadnomu te Müßli saidu. Tu Chilu scherpescho
 ten, kotariž do tich Měšt schikno se Sczerpnoscju
 bėscho pschenast, teke to se Sczerpnoscju a tak
 nimi ako Jagne. Ako pak ta sama Boža Žtro-
 fa nejtwarzej na nogo pschize, ga fšchėscho won
 glich psches nezo tu nehugronězu Teschnizu swo-
 jeje Dusche sjawisch — Won wotwori swoje
 južor poť sinne se czěšezje Husta swelitim Gtošom.
 Won bėscho šlabi, na šmersch šlabi, ale ta
 Teschniza, kotaruž won zujascho, ta heišta Tesch-
 niza da jomu Moj; statim Gtošom, ako ros-
 teschnoni Law, huwołascho won: Moj Bog!
 moj Bog! pschez ga šti ti mē spuschezit! Och
 kaki žalošni Kschik, kaki tužni Suk! Won na-
 možascho to štowo: Woschz! tudi hugronisch,
 ale šmejascho jano ako jana Stworba štim Stwo-
 rišchelom grońisch: Moj Bog, moj Bog, ti
 mozni Bog! zgodla, och zgodla šti ti mē spusche-
 zjit? — Jogo hegen Hutschoba jomu wotgrońi,
 zgodla to se bėscho stato, zgodla teke bėscho
 hischezi to mušat hustojasch. Och kak jomu tam
 pschizechu na Wozi jogo Wěreze, kak won wize-
 scho swoju tak žurne swarbowanu Nėwěstu! A
 neto, ako won hischezi to bėscho hustojat, neto da
 se jaden Gtoš na Nėbju šlúšchasch, mono bėscho
 ten Gtoš togo Woschza, ten šami grońascho:
 Nėt jo moj šin schikno dopolnit! Sa tim ako
 jogo Duscha teke schikne Žtrofi teje Hele jo husto-

jola, jo won net schikno dopolnit. Wü Eberu-
 bimi a Serafini, glédaischo na nogo! won jano
 bužo hischeži na to Žeto swojeje Dusche ten Si-
 gel schischežasch, a potom bužo ten moj šin, moj
 neto wówschoscz pínowani a martrowani šin, moj
 jadno porožoni, sašej kumno pschysch a wotemno
 hoboimeti hordowasch; wü Janzele a schikne
 nebjaske Rischarstwa, pschigotuischo se, abúwa-
 schogo Kńesa s Žesczu gorewóselu. Ako ten
 Wosch; te słowa wó Nebju béscho hugronik, kri-
 nu Jesuś teke Stobodnoscz, až je teke sam wó
 swojej Hutschobé možascho hugronisch. Ako na
 to ten dopolnóni huschi Merschnik wizescho, až
 won schikno béscho dopolnit, wotwori won swoje
 až do šmerschi muzne a słabe Husta a sawola pač
 ras smežnim Složom — won pač béscho neto
 hinafschi ako perwej, won pokasascho, až Trožt
 a Stobodnoscz wó jogo Hutschobé béscho — stin
 samim možnim Složom togo Hujadnana huwo-
 ta won psched Bogom to słowo, kotarež jo kńe-
 pschychišehenu: Wono jo dopolnone! Schikno,
 zož ja šom dejak k Žtandoju sporasch, jo neto do-
 polnone! A to słowo bu psches to žete Nebjo do-
 holowane, schikne nebjaske Rischarstwa wolachu:
 Jo tak wono jo, won jo schikno dopolnit. Neto
 nebéscho howazej niž sbútne, ako to, až won sa
 teju Wolu togo Woschza, na swojo žete Žeto to-
 go Hujadnana ten Sigel schischežascho — jano

jogo hmersch bēscho hirschzi sbūtna. A nēto won
 chapjascho mēsch, hegen taf, af Złowēt mrejo.
 Won bēscho srich s wojich Zitow južor ten wērschi
 Žet teje Kschwē sgubit; nēto pschize wono (tomu
 Dosamrēschu; wono pschize kšlednej smertnej
 Wojne, jogo Žtundka bijascho; klūschežo, klūsche-
 czo to smertne Swōne! Jogo šledne Hofo-
 gnusche se pschibližnu, ta kšchōfna Duscha se
 gotowascho domoj hysch, domoj jē, ch kšwoschjo-
 ju. S Kristušoweju južor tamjoneju Wozowu
 chapjascho ta šledna Dsa bēžasch, jogo Lizi, jo-
 go Subé chapjachu bēte buwasch a jogo Zlonki
 šimne. Za wō jogo Žitach hirschzi hus budnōna
 Kschej chapjascho hinazej bēžasch, a se wō jogo
 Hutschobé gromadu schēnusch, a ako won nēto
 wēžescho, až schifno bēscho dopolnit, a až won
 se bēscho wō tich Grēschnikow sa hopschawdu
 hobstarat, ga starascho won se nēto sa s woju he-
 gen Duschu. Zo bēscho jogo šledne, nēto mūš-
 lascho won se, jo wono doscz! Nēto šu moje
 Zlonki pschawé muzne! A nēto won sawda kšled-
 nemu dobru Nož, nēto humoła won s Glošom
 ako jaden wō tom Hofognuschu humerajuzi; nē-
 to žascho Jesuš: Woschz, ja pschiruzuju moje
 Ducha do twojeju Kufowu! Tak mūšlascho won
 se, tak groňascho won, to bēscho jogo nejšlēn-
 sche štowo, a ako ten Knēs to bēscho hugronit,
 pochili won s woju Štowu a da togo Ducha gorej.

To bėscho ta sledna Moz, kotaruž ta smeršch
 na nogo naloži, ta jomu slama tu Hutschobu, —
 net bu won nabogi — net bu to Jagne sarefa-
 ne! a až nicht na tej Wěstosczi teje jogo smer-
 schi nedejascho zwiblowasch, ga bu hischczi jogo
 Hutschoba sKožonom pschektojta. Kschej a Wo-
 da, ta hischczi sbūtna Kschej, kotaraž ke stich
 Žitow jogo Schēta do jogo Hutschobl bėscho gro-
 madu feschēnuta, a kotaraž ke južor bėscho cho-
 pita ros dzelisch, ta Kschej a Woda bēžascho wōn,
 a neto namožascho dañiž Złowēt dañiž Janžel na
 tom zwiblowasch, až Jesuſ sawěscze humarski
 büt. Kaki wožebni Dim tam žėscho gorej!
 Dim wot Kschwē a Wodi togo jadnog porožonego
 Božego šina! šwēti Hujadnar! ten Dim stupi
 gorej tTronoju teje Pschawdosczi. Kaki Nagled
 to bėscho sa togo Boschza, ako won šwojogo jad-
 nog porožonego šina na Kschizi humarkego wize-
 scho, wōwšchoscz simnego, — jedno wožebne hu-
 marske Schēto, spschektojteju Hutschobu, spsche-
 žtapjonim Bokom.

No schitna Kschej Jesom Kristuša, nejo
 wona š'chowana wō Nebju? Sawěscze wono nejo
 nič wot neje sgubjone schto, ta nejmenšcha Chrap-
 zizka jogo Snoja a Kschwē, schikne jogo Dsi, te-
 ke ta nejšlejšcha, to schikno jo ako drogi Poklad
 chowane wō Božej šwētnizi. Och Gřēschnito-

C

wa Hutschoba! zo ti zujosch pschi tom słowě
 togo Kńesa: Wono jo scho dopolnone! Zujosch
 ti, zož tebé sřim jo grońone? Zo ti zujosch pschi
 tom Jesuřowem Sdechńeńu? Zujosch ti, zož
 jogo nejbleńsche słowo schi jo swarbowako? Zu-
 josch ti, až sřjogo řmerschi sa tebé to řiwene wdn-
 pschižo? Zo ti zujosch pschi tom Wotworeńu jo-
 go Boka? Zo ti ře mřřliř k tomu Běřanu te-
 je Křchwě a Wodi sřjogo Boka? Zo Hofognu-
 sche togo Humescha togo Kńesa, to Hofognusche
 togo Wotworeńa jogo Hutschobi řu take řwete,
 take wofebne řaři, až jaden řlabi Gřřřńik nřř
 wele wot togo ņamožo grońiř, wono ře jano
 řrotķim grońi: Tak běřcho, tak stoj přřane, to
 ře řta! dalej jaden ņamožo. Za Hutschoba jo
 polna Běri, polna řeka, Luboseři a Pońřřnos-
 ři, ta Hutschoba jo welgim polna a te řusta
 melze. Za Gřřřńikowa Hutschoba, kotaraž
 ņezo zujō, huřřwa to Dobre a modli ře wō řwě-
 tej řřilnořři. Ako řumarliřa wostawřmř mř
 ņeto nařchogo Kńesa na Křřři! Mř wostawř-
 mř sřoř Jesuřoweje Křřře stojři a hogleđamř
 řebě jogo řugleđane přřawě, gleđamř na jogo
 přřekłojtu Hutschobu a řtelujomř řebě přřř, kaķ
 tej Mariji, kaķ řohaneřoju, kaķ řim drugim
 Jesuřowim Přřřřřelam tudi jo řřřřli břřo,
 ako wōńi tomu řřřřnomu řu řobu přřřgleđamř,
 a řnaž řteju jogo Křřřřu a Wodu hochřřřone

hordowachu — Marija steju Kschwju swojogo
 pina, Johanes steju Kschwju swojogo Huzabni-
 ka a lepscwego Pschijascheta. Marija Magdale-
 na steju Kschwju swojogo lubowanego Humoż-
 nika a Dereziñara. Zo žtelujomū mū ſe prōtk,
 a kuždi ſe pschaschaj pschi tom : Kaf jo mē tMūf-
 li? Zo ja zuju? zo ja wō ſe zuju?

Koñz.

A ñet, moje lube Pschijaschete, zo ten Hu-
 možnik ma wot was? Zo won wasche Hutschobi
 mogt tſwojej Hutschobé schēnusch? Och gabū jano
 Jesuſ Kristuſ, kotaremuž ñiz ñemožno ñejo,
 psches tu Moz ſwojeje Kschwē naw schifnich Hu-
 tſchobach mogt dobusch! a schifne Hutschobi, ko-
 tarež tudi ſū, tſwojomū ñimernemu Hegenſwu
 mogt dostasch! Och gabū jano kuždi, žeden hubra-
 ni, ras ako to Mūto jogo Boleſcjom psched jogo
 Tronom mogt stojasch! Och gabū teke jaden tu-
 di būtk, kotariž ſwojomu Humožnikoju ſgubjoni-
 ſchet, kaka Bol; jedna Bol, kotaraž až do Mī-
 mernoſczi ſe ñebi ſabūta, bi to būta! ale to ñe-
 dej buſch. Togodla bu ta Kschej Jesuſa psche-
 lata, togodla ſcherpēscho won tu ſmersch, togo-
 dla bu won wot Boga ſpuſchcžoni, a togodla ma
 jogo Hujadnañe jadnu taku weliku Moz, až won
 ſwojo žele Mūto, kotarež jomu ſa jogo Boleſczi
 jo ſlubjone, dej dostasch. Mītomu ñejo troba

tam brachowasch, ako kotariž sam zo brachowasch.
 Ten Humožnik nozo wo tej Nimernosczi jednogo
 Grěschnika : ssubjoni sin, a jednu Grěsch-
 nizu : ssubjona Zowka, pomenisch. To won
 Mozu nozo, mŭ dejmŭ schikne sa jogo Wo-
 lu snim wo Paradisu busch. Och Grěschnikowa
 Hutschoba ! zoschli ti neto, ga bužosch ti sbežna.
 Kak rad, och ! Kak welgim rad kschet ja Jesuša
 wo jogo martrownem a smertnem Zalsche do
 kuzdego jogo Hutschobi schischcžasch, a nestubej
 kuzdu Grěschnikowu Hutschobu se sobu samemu
 do jogo Hutschobi položisch, gabŭ jano mogł, ale
 to nejo kłowězni Statt, to jo Boži Statt. Woz
 pak možo to, a zo jo teke — ja doholujom jo, a
 gabŭ jano jo towsint rasi mogł doholowasch —
 won zo jo ; mogł ja jo towsint a pak towsint ras
 ku kuzdemu Grěschnikoju gronisch : won schěno
 schi, a won zo schi wowschescz kšwojej Hutschob-
 bě schěnuschi, na nimerne, to jo sawescze werno.
 No ga žetujmŭ se jomu žgan sa jogo smersch ! Nicht
 se jomu lepej nežetujom, ako chtož kšwojej Kuz-
 možo swinusch a knomu wot Hutschobi raz :
 Knežo, ti wesch schikne Wězi, ti wesch, až
 ja schi mam lubo, a mimo togo namogu a noč
 ja žiwŭ busch. Amen !

eye
eye
a
nej
go
sch,
hed
das
ni
no
ch:
jo
do
eriz
ne:

om
sch,
ad
nej
ite
am
ner
teju
jo;
bi
s

